

Музей " Спадчына "

Фарміраванне грамадзянскай адказнасці і патрыятызму, нацыянальнай самасвядомасці моладзі абумоўлена неабходнасцю ведання сваёй культуры, нацыянальнай спадчыны. «Зямля – гэта не толькі тэрыторыя і прыродныя рэсурсы, але яшчэ і бацькоўскі дом, сям'я, дзеці, традыцыі, звычай і маральныя ідэалы народу, яго самабытная культура, багатая гераічная гісторыя – усе, што аб'ядноўваеца вялікім і емітсым уяўленнем - Айчына», - падкрэслівае прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А.Г. Лукашэнка. Аснова нацыянальнага выхавання – гэта любоў да сваёй малой і вялікай бацькоўшчыны, адказнасць і каштоўныя адносіны да самога сябе і навакольнага асяроддзя. Навучэнцы каледжа пазнаюць «карані» свайго народа праз мудрасць казак, загадак, былін, легенд, захоўваюць і прамнажваюць традыцыі беларускага народа праз удзел у рабоце этнаграфічнага музея «Спадчына». Наш музей адчыніў свае дзверы ў 2007 годзе і размясціўся на дзевятым паверсе інтэрнату каледжа. Сабраныя экспанаты дазволілі стварыць у памяшканні плошчай 49 кв.м два раздзелы: “Прадметы быта” і “Прылады працы”. На восень 2013 года асноўны фонд музея складае звыш 130 экспанатаў, дадатковы – звыш 20 экспанатаў, якія з’яўляюцца першакрыніцамі звестак пра быт, культуру і традыцыі нашых продкаў... Фондасховішча адсутнічае.

Выкарыстанне краязнаўчага, этнаграфічнага, фальклорнага матэрыялу спрыяе выхаванню цікавасці да духоўнай спадчыны народа, яго нацыянальнай культуры, побыту, вусна-паэтычнай творчасці. У цэнтры ўвагі на нашых музейных занятках - традыцыі беларусаў, фальклорныя матэрыялы. Сталі традыцыйнымі народныя святы і абрады “Калядачкі”, “Гуканне вясны”, конкурс чытальнікаў “Родны кут у вершах і нарысах”, інтэлектуальныя гульні “Родны край”, “Беларускія нацыянальныя блюда”, “Беларускія нацыянальныя музычныя інструменты”, віктарыны, тэатралізаваныя дзеі. На базе музея працуе гурток “Фалькларысты”.

Пашпарт музея

Назва музея: “Спадчына”

Профіль музея: этнаграфічны

Установа, пры якой працуе музей: “Лідскі дзяржаўны музычны коледж “

Адрас: 231300 г.Ліда, вул. Міцкевіча, 38, к.2

Дата заснавання музея: кастрычнік 2007 г.

Плошча музея: 49, 43 кв.м

Колькасць раздзелаў музея: 2 раздзелы.

1 раздзел: “Прадметы быта”

2 раздзел: “Прылады працы”

Мэта работы этнаграфічнага музея:

Збіраць, зберагаць, вывучаць, выстаўляць і развіваць калекцыі, што характэрныя для матэрыяльнай і духоўнай культуры, побыту, сацыяльных адносін і грамадскага ладу роднага народа.

Задачы работы этнаграфічнага музея

Пашырыць даследаванні гістарычнай спадчыны роднага краю даць навучэнцам больш шырокае ўяўленне пра быт сялянства, узнавіць, актывізаваць, паглыбіць і сістэматызаваць веды вучняў пра народны побыт XX ст. Узмацніць цікавасць вучняў да багацейшай народнай спадчыны выхоўваць асобу з гуманістычным светапоглядам, самастойным мысленнем, з развітым, высокакультурным пачуццём нацыянальнай і асабістай самапавагі, развіваць вобразнае мысленне і творчыя здольнасці навучэнцаў, фарміраваць у моладзі ўстойлівы інтарэс да гісторыі і да працэсу навучання ў цэлым.

Мы вітаем Вас у нашым музейным пакоі. Наш музей з'яўляецца этнаграфічным. Слова этнаграфія паходзіць ад слова “этнас” – “народ”. У музеі сабрана калекцыя, створаная рукамі народа, якая складала яго быт.

Гэты вялікі кош, зразумела, служыў не для збору бульбы. У яго нашы дзядулі і бабулі складалі сала, каўбасы і падвешвалі на крук да столі, каб не далезлі мышы і пацукі. У некаторых рэгіёнах Гарадзеншчыны з гэтай жа мэтай выкарыстоўвалі драўляныя куфары.

Багата прадстаўлены ў музеі ганчарныя вырабы: збанкі, міскі, кубкі. Асабліваю цікавасць выклікаюць чыгуны.. У нас ёсць некалькі рэдкіх экзэмпляраў. Людзі вельмі сталага ўзросту, магчыма, памятаюць гэты “цуд тэхнічнай думкі” – прымус. Працаваў на газе і лічыўся пажаранебяспечным пры выкарыстанні ў якасці працаўкі сучаснай газавай пліты.

Асвятчальнымі прыборамі можна лічыць: лучыну,керасінавую лямпу і ліхтар.

Беларусь ніколі не мела ўласнага жалеза, і таму вырабы з яго каштавалі добрых грошаў. Бязмен мелі толькі заможныя сяляне.

Прас з жалеза з вуглямі таксама меў не кожны. Нашы продкі ахвотней выкарыстоўвалі дрэва. Альтэрнатыва прасу-валкаўніца .

Цэнтральным прадметам выставы з'яўляецца трапю. Ім трапалі лён, і, магчыма, адсюль пайшла мянушка надта гаваркому чалавеку.

Багатая спадчына засталася нам у выглядзе поцілак, ручнікоў, дзяружак і вышыванак. Кожны арнамент меў сваеасаблівую сімволіку.

Беларуская культура, як і іншая культура, прадстаўляе сабой складаную, шматгранную з'яву. Фальклор нашай страны – гэта яшчэ і нацыянальны касцюм. Бо ў колеры, элементах арнаменту, мадэлі касцюма складаецца інфармацыя аб прыродзе і менталітэце народу. Шматграннасць вышыўкі і яркасць аддзення кажуць аб дабразычлівасці і жыццялюбіі беларускага народа.